

آیین‌نامه اجرائی بخش معافیت تحصیلی - قانون خدمت وظیفه عمومی مصوب ۱۳۹۰/۰۹/۰۶

ماده ۱:

در این آیین‌نامه، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوطه به کار می‌روند.

الف:

قانون: قانون خدمت وظیفه عمومی - مصوب ۱۳۶۳- و کلیه الحاقات و اصلاحات بعدی آن.

ب:

سازمان: سازمان وظیفه عمومی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و رده‌های هم‌نام در استان‌ها

پ:

وزارت علوم: وزارت علوم، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.

ت:

وزارت بهداشت: وزارت بهداشت، درمان آموزش پزشکی

ث:

دانشگاه‌ها: کلیه دانشگاه‌ها، مراکز و موسسات آموزش عالی دولتی یا غیر دولتی داخلی و خارجی مورد تایید وزارتخانه های علوم، بهداشت و آموزش و پرورش.

ج:

مراکز: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه یا نمایندگان رسمی آن در استان‌ها.

چ:

دانش آموز: کسی که طبق ضوابط و مقررات وزارت آموزش و پرورش، در یکی از مدارس روزانه، بزرگسالان با آموزش از راه دور به تحصیل اشتغال دارد.

ح:

دانشجو: کسی که طبق ضوابط و مقررات وزارتخانه‌های علوم و بهداشت، در یکی از دانشگاه‌ها به تحصیل اشتغال دارد.

خ:

طلبه: کسی که طبق ضوابط شورای عالی حوزه‌های علمیه، در یکی از حوزه‌های علمیه یا مدارس علوم دینی به تحصیل اشتغال دارد.

تبصره:

سایر عبارات و اصطلاحات به کاررفته در این آیین نامه، مبینی بر معانی و تعاریف به کار گرفته شده در قانون و آیین نامه اجرایی آن می باشد.

ماده ۲:

مشمولان دارای مدرک دیپلم و پیش دانشگاهی و مشمولان فارغ التحصیل مقاطع دانشگاهی یا معادل آن در حوزه های علمیه، چنانچه در مهلت یک سال پس از فراغت از تحصیل در هر مقطع، بر اساس مقررات وزارتخانه های علوم و بهداشت.

ماده ۳:

دانشجویانی که دانشگاه محل تحصیل آنها منحل شود، به شرطی که غایب شناخته نشوند، در صورت پذیرش در سایر دانشگاهها (بر اساس مقررات وزارتخانه های علوم و بهداشت) مدت تحصیل انجام شده، جزو سنوات مجاز معافیت تحصیلی آنها محسوب نخواهد شد.

ماده ۴:

انتقال یا تغییر رشته دانشجو در مواردی که نیاز به انصراف و آزمون مجدد نمی باشد، در صورتی مشمول معاف تحصیلی خواهد بود که از حداکثر سنوات مجاز تحصیلی تجاوز ننماید.

ماده ۵:

معافیت تحصیلی دانش آموزان، دانشجویان و طلابی که اخراج می شوند یا از تحصیل انصراف داده یا ترک تحصیل می نمایند، چنانچه ظرف یکسال از تاریخ اخراج، انصراف یا ترک تحصیل، در همان رشته و مقطع بازگشت به تحصیل نمایند. حسب مورد با در خواست مدرسه، دانشگاه یا مرکز مربوط و تصویب کمیسیون موارد خاص مناطق و نواحی آموزش و پرورش در خصوص دانش آموزان، کمیسیون موارد خاص مرکزی یا استانی مربوط در خصوص دانشجویان و کمیسیون موارد خاص مرکز مدیریت حوزه های علمیه در خصوص طلاب، مشروط به رعایت سقف سنوات تحصیلی موضوع مواد (۳۲) و (۳۳) قانون استمرار می یابد.

تبصره:

دانش آموزان، دانشجویان و طلاب اخراجی، در صورت عدم بازگشت به تحصیل، امکان استفاده از معافیت تحصیلی را ندارد.

ماده ۶:

معافیت تحصیلی برای مشمولان در مقطع تحصیلی متوسطه، هریک از مقاطع دانشگاهی حوزه علمیه داخل یا خارج کشور، فقط یک بار صادر می شود.

تبصره:

تبصره: صدور معافیت تحصیلی برای ادامه تحصیل در مقطع کارشناسی و بالاتر پیوسته، در مورد فارغ التحصیلان کردانی رشته‌هایی که با تأیید وزارتخانه‌های علوم یا بهداشت، مقطع ناپیوسته بالاتر ندارد، بلامانع است.

ماده ۷:

معافیت تحصیلی دانشجویان انصرافی، در صورتی که یک سال پس از تاریخ انصراف، در مقطع یا رشته یا دانشگاه جدید یا یک حوزه علمیه پذیرفته شوند، در طول مدت تحصیل در مقاطع دانشگاهی (از دیپلم تا دکترای تخصصی) مشروط به اینکه انصراف، در مدت سنوات مجاز موضوع تبصره (۱) ماده (۳۳) قانون صورت گرفته باشد، فقط یکبار قابل تمدید است در این صورت، مدت تحصیل قبلی جزو سنوات تحصیلی جدید محسوب نخواهد شد.

تبصره ۱:

دانشجویان انصرافی که با یک مقطع تحصیلی پایین‌تر فارغ التحصیل می‌شوند در شمول این ماده قرار ندارند و ادامه تحصیل آنان در مقطع بالاتر به شرط رعایت سقف مجاز سنوات تحصیلی موضوع این ماده در مقطع قبلی جزو سنوات تحصیلی بلامانع است.

تبصره ۲:

در صورت اعزام شدن افراد موضوع این ماده به خدمت، ترخیص آنان با رعایت تبصره (۲) ماده (۳۵) قانون بلامانع است.

ماده ۸:

در اجرای تبصره (۲) ماده (۳۵) قانون، ترخیص کارکنان وظیفه بدون غیبت اولیه در حین خدمت بیش از یک سال تاریخ فراغت آنان از مقاطع قبلی سپری شده باشد نیز جهت ادامه تحصیل در مقاطع کارشناسی و بالاتر به جز در زمان‌های اضطراری و جنگ بلامانع است.

ماده ۹:

مشمولانی که مطابق قانون برای تحصیل در حوزه‌های علمیه پذیرفته می‌شود، تا زمانی که در چارچوب مفاد ماده (۳۲) قانون تبصره آن به تحصیل اشتغال دارند، مشروط به نداشتن غیبت می‌توانند از معافیت تحصیلی استفاده نمایند. اجرای این ماده توسط سازمان، طبق تدابیر ابلاغی ستاد کل نیروهای مسلح می‌باشد.

ماده ۱۰:

ادارات آموزش و پرورش موظفاند اسامی دانش‌آموزانی را که به سن مشمولیت (هجده سال تمام بر اساس ماه تولد) می‌رسند و طبق قانون و این آیین‌نامه به تحصیل اشتغال دارند، به ترتیبی که سازمان اعلام می‌نماید. برای صدور معافیت تحصیلی به سازمان اعلام نمایند.

تبصره:

عدم حضور غیر موجه سه ماه متوالی و بیشتر دانش‌آموزان در واحد آموزشی مربوط، از نظر معافیت تحصیلی ترک تحصیل تلقی خواهد شد.

ماده ۱۱:

دانشگاه‌ها موظف‌اند اسامی دانشجویانی را که مورد پذیرش قرار داده‌اند بر اساس ضوابطی که سازمان مشخص می‌نماید، جهت صدور معافیت تحصیلی اعلام نمایند.

تبصره ۱:

مدت اعتبار معافیت تحصیلی صادر شده، تا یک سال پس از تاریخ فراغت از تحصیل در هر مقطع است.

تبصره ۲:

در صورت وجود شرایط ادامه تحصیل در مدت اضافه موضوع تبصره (۲) ماده (۳۳) قانون دانشگاه‌ها موظف‌اند مدت اضافه شده را ظرف سه ماه از پایان مدت مجاز موضوع تبصره (۱) ماده یاد شده به سازمان اعلام نمایند.

ماده ۱۲:

صدور معافیت تحصیلی برای طلاب منوط به ارائه گواهی اشتغال به تحصیل آنان از طریق مرکز مربوط و بر اساس ضوابطی است که از سوی سازمان تعیین می‌شود و مدت اعتبار آن تا یک سال پس از تاریخ فراغت از تحصیل در هر دوره موضوع تبصره ماده (۳۲) قانون است.

ماده ۱۳:

معافیت تحصیلی طلاب، دانش‌آموزان و دانشجویان، حسب مورد تا پایان مهلت‌های مقرر در مواد (۳۲) و (۳۳) قانون است و افراد یاد شده موظف‌اند حتی در صورتی که فارغ‌التحصیل نشده باشند ظرف یک سال از تاریخ یاد شده خود را جهت رسیدگی به وضعیت مشمولیت معرفی نمایند و فارغ‌التحصیل شدن در مهلت یک ساله مذکور، مجوزی برای صدور معافیت تحصیلی در مقطع بالاتر نخواهد بود.

ماده ۱۴:

در صورتی که طلبه‌ای بیش از شش ماه متوالی در یک سال تحصیلی به طور غیرموجه در محل تحصیل حاضر نشده و ترک تحصیل نماید یا از تحصیل انصراف داده و یا اخراج شود، مرکز مربوط موظف است مراتب را ظرف سه ماه برای لغو معافیت تحصیلی به وی و سازمان اعلام نماید.

تبصره ۱:

تشخیص غیرموجه بودن عدم حضور، با مرکز است.

تبصره ۲:

طلاب موضوع این ماده موظفانند از تاریخ ترک تحصیل، انصراف یا اخراج، ظرف یک سال خود را جهت رسیدگی به وضعیت مشمولیت به سازمان یا مراکزی که از سوی سازمان تعیین می‌شود، معرفی نمایند.

تبصره ۳:

با طلاب موضوع این ماده که با استفاده از معافیت تحصیلی حوزوی هم زمان در دانشگاه نیز مشغول تحصیل بوده‌اند، بر اساس سایر مقررات این آیین‌نامه رفتار می‌شود.

تبصره ۴:

چنانچه امکان خروج از کشور و اشتغال به تحصیل مشمولان موضوع این ماده در مهلت تعیین شده به دلایل موجه فراهم نگردد، حسب مورد با تأیید وزارتخانه‌های علوم یا بهداشت این مهلت تا شش ماه دیگر قابل تمدید است.

ماده ۱۵:

مقامات مسئول در ادارات آموزش و پرورش، دانشگاه‌ها و مراکز موظفانند بر پیوستگی تحصیلی دانش‌آموزان، دانشجویان و طلاب مشمول در مدت مجاز تحصیل، نظارت کنند و در صورت فراغت یا ترک تحصیل، انصراف و اخراج، صورت‌اسامی آنان را ظرف سه ماه، با ذکر مشخصات کامل و نشانی و رشته و مقطع تحصیلی، به طور انفرادی و بر اساس ضوابطی که سازمان مشخص می‌نماید، اعلام نمایند.

تبصره ۱:

متخلفان از اجرای این ماده در ادارات آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها توسط سازمان به دستگاه مربوط جهت اعمال تنبیه‌های موضوع تبصره (۳) ماده (۳۴) قانون معرفی می‌گردند.

تبصره ۲:

متخلفان از اجرای این ماده در مراکز، توسط سازمان به مرکز مربوط جهت اعمال تنبیه‌های مشابه تنبیه‌های موضوع تبصره (۳) ماده (۳۴) قانون بر اساس مصوبات شورای عالی حوزه‌های علمیه، معرفی می‌گردند.

ماده ۱۶:

مشمولانی که با داشتن شرایط معافیت تحصیلی در خارج از کشور تحصیل می‌کنند، موظفانند ظرف یک سال از فراغت از تحصیل، اخراج، انصراف یا ترک تحصیل، خود را برای رسیدگی به وضع مشمولیت به نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور با مراکز تعیین شده از سوی سازمان در داخل کشور معرفی نمایند.

ماده ۱۷:

دانش‌آموزانی که با استفاده از معافیت تحصیل اشتغال دارند، چنانچه در حین تحصیل به کشور مراجعه نمایند و ظرف سه ماه به محل تحصیل خود برنگردند. معافیت تحصیلی‌شان لغو خواهد شد.

تبصره:

چنانچه دانش آموزی برای بازگشت به محل تحصیل به مدت بیشتری نیاز داشته باشد، بر حسب پیشنهاد وزارت آموزش و پرورش و موافقت سازمان این مدت حداکثر تا سه ماه دیگر قابل تمدید خواهد بود.

ماده ۱۸:

مشمولان برای استفاده از معافیت تحصیلی خارج از کشور باید تضمین‌های لازم را قبل از خروج از کشور، به سازمان بسپارند و متعهد شوند در مهلت‌های مقرر مربوط، به کشور مراجعت نمایند و شرط سازمان مبنی بر ضبط تضمین به نفع دولت، در صورت عدم مراجعت به موقع را بپذیرند.

ماده ۱۹:

مشمولانی که معافیت تحصیلی خارج از کشور اخذ می‌نمایند باید ظرف شش ماه از تاریخ صدور معافیت، به تحصیل در خارج اشتغال یابند و عدم اشتغال به تحصیل تا پایان مدت یاد شده، انصراف از تحصیل تلقی شده و معافیت تحصیلی شده و معافیت

ماده ۲۰:

دانشجویانی که با استفاده از معافیت تحصیلی در خارج از کشور تحصیل می‌کنند، چنانچه در حین تحصیل به کشور مراجعت نمایند و ظرف شش ماه به محل تحصیل خود برگردند، از حیث معافیت تحصیلی در شمول احکام دانشجوی انصرافی موضوع قانون و این آیین‌نامه خواهند بود.

تبصره:

چنانچه دانشجویی برای بازگشت به محل تحصیل به مدت بیشتری نیاز داشته باشد، بر حسب پیشنهاد وزارتخانه‌های علوم یا بهداشت و موافقت سازمان این مدت با رعایت سقف مجاز تحصیل قابل تمدید خواهد بود.

ماده ۲۱:

مدت تحصیل معافیت خارج از لحاظ معافیت، همانند دانشجویان داخل کشور می‌باشد و افزایش مدت آن بر اساس تبصره (۲) ماده (۳۳) قانون، حسب مورد با تأیید وزارتخانه‌های علوم یا بهداشت خواهد بود.

ماده ۲۲:

انتقال معافیت تحصیلی دانشجویان شاغل به تحصیل در خارج از کشور به داخل، تا یک سال پس از قطع رابطه تحصیلی و با رعایت ضوابط و مقررات مورد عمل وزارتخانه‌های علوم یا بهداشت و با رعایت مفاد ماده (۳۳) قانون بلامانع است لکن این مدت جزء سنوات مجاز معافیت تحصیلی آنان لحاظ خواهد شد.

ماده ۲۳:

طلاب دارای مدرک کارشناسی و بالاتر یا حسب مقررات مربوط معادل آن در حوزه، می‌توانند در چارچوب ضوابط موضوع ماده (۳۶) قانون و ماده (۱۸) این آیین‌نامه برای تحصیل به خارج از کشور مسافرت نمایند.

ماده ۲۴:

معافیت تحصیلی برای دانشجویان خارج از کشور حسب مورد با درخواست وزارتخانه‌های علوم، بهداشت یا سازمان مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی و توسط سازمان صادر می‌گردد.

ماده ۲۵:

طلابی که بر اساس مقررات مربوط، در خارج از کشور مشغول به تحصیل حوزوی می‌شوند، باید مدارک اشتغال به تحصیل خود را به مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه ارسال نمایند تا در صورت تأیید، از طریق مرکز یاد شده برای آنان درخواست معافیت تحصیلی شود.

ماده ۲۶:

مشمولانی که خارج از ضوابط قانون و این آیین‌نامه از کشور خارج شده باشند، نمی‌توانند از معافیت تحصیلی استفاده نمایند.

ماده ۲۷:

ایرانیان مقیم خارج از کشور و فرزندان مأمورین ثابت دولت جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور و همچنین کسانی که قانوناً تحت کفالت یا ولایت قانونی آنها هستند، چنانچه ظرف یکسال پس از اخذ مدرک دیپلم یا پیش‌دانشگاهی در خارج از کشور، در یکی از دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی عالی خارج مورد تأیید وزارتخانه‌های علوم یا بهداشت پذیرفته شوند، با اعلام وزارتخانه‌های یاد شده، از معافیت تحصیلی برای ادامه تحصیل در مقاطع بالاتر با رعایت مفاد ماده (۳۳) قانون برخوردار خواهند شد.

تبصره ۱:

چنانچه فرزندان مأمورین ثابت دولت، در سن مشمولیت و قبل از اخذ مدرک دیپلم یا پیش‌دانشگاهی به تبع مأموریت والدین خود از کشور خارج و در مدارس ایرانی یا خارجی مورد تأیید وزارت آموزش و پرورش به تحصیل اشتغال یابند، با رعایت مفاد ماده (۳۳) قانون می‌تواند از معافیت تحصیلی استفاده نمایند.

تبصره ۲:

مقیم بودن در خارج از کشور، توسط نمایندگی سیاسی یا کنسولی دولت جمهوری اسلامی ایران در کشور محل اقامت و بر اساس ضوابط مربوط احراز و از طریق وزارت امور خارجه به سازمان اعلام می‌گردد.

ماده ۲۸:

فرزندان مأمورین ثابت دولت در خارج از کشور و همچنین کسانی که قانوناً آنها قرار دارند، چنانچه در سن مشمولیت و پس از اخذ دیپلم بالاتر به تبع مأموریت والدین و با تأیید وزارتخانه علوم یا بهداشت در کشور محل مأموریت والدین به تحصیل اشتغال یابند، می‌توانند از معافیت تحصیلی خارج از کشور با رعایت مفاد ماده (۳۳) قانون استفاده نمایند.

ماده ۲۹:

برای کارکنان وظیفه غایب و همچنین مشمولان غایب، در صورتی که عذر شان مطابق تبصره (۳) ماده (۵۸) قانون موجه نباشد. معافیت تحصیلی صادر نمی‌گردد.